De Volledige Tenietdoening van *Īmān*: Een Analyse van de Factoren die Geloof Ongeldig Maken

Vraag: Kunt u uitleggen hoe ongeloof (*Kufr*) in termen van geloofsovertuiging (*al-Kufr al-Iʿtiqādī*) het geloof (*Īmān*) volledig tenietdoet en zou u een uitgebreide toelichting kunnen geven op hoe dit volledig wordt verwijderd?

Antwoord van ʿAllāmah Ḥāfiẓ b.[1] Aḥmad al-Ḥakamī[2] {رَحِمَهُ ٱللَّٰهُ}[3]:

We hebben eerder verduidelijkt dat *Īmān* (geloof) bestaat uit uitspraken en handelingen: de 'uitspraak' van het hart en de tong, en de handeling van het hart, de tong en de ledematen. De uitspraak van het hart is *Taṣdīq* (bevestiging), de uitspraak van de tong is het uitspreken van de getuigenis van de Islām (*Kalimat al-Islām*), de handeling van het hart is intentie (*Niyyah*) en oprechtheid (*Ikhlāṣ*), en de handeling van de ledematen is onderwerping (*Inqiyād*) door middel van daden van gehoorzaamheid (*Ṭāʿāt*).

Wanneer deze vier elementen – de uitspraak van het hart en zijn handeling, de uitspraak van de tong, en de handeling van de ledematen – allemaal afwezig zijn, wordt het geloof (*Īmān*) volledig tenietgedaan. Bovendien, als de bevestiging (*Taṣdīq*) van het hart ontbreekt, zullen uiterlijke constructen (zoals handelingen of verbale verklaringen) niet voldoende zijn. Dit komt omdat de bevestiging van het hart een noodzakelijke voorwaarde (*Sharṭ*) is voor de correctheid en geldigheid van het geloof en het nut ervan.

Een voorbeeld hiervan is iemand die de namen (*Asmāʾ*) en eigenschappen (*Ṣifāt*) van Allāh ontkent, of iets dat Allāh heeft gestuurd met Zijn boodschappers of heeft geopenbaard in Zijn geschriften. Evenzo, als de handeling van het hart – zoals liefde (*Maḥabbah*) en onderwerping (*Inqiyād*) – afwezig is, ondanks het bevestigen van de waarheid, dan is er consensus onder *Ahl as-Sunnah* dat het hele

geloof (*Īmān*) wordt tenietgedaan. Dit komt omdat bevestiging zonder de handeling van het hart geen enkel voordeel biedt. Het gebrek aan dergelijke handeling heeft bijvoorbeeld ook Iblīs, Firʿawn, zijn volk, de joden of de polytheïsten (Mushrikūn) niet geholpen, die in de waarheid van de Boodschapper (*Rasūl*) ﷺ [4] geloofden en zijn waarachtigheid zowel openlijk als in het geheim erkenden, maar desondanks zeiden: "*Hij is waarlijk waarachtig, maar wij zullen hem niet volgen, noch in hem geloven.*"

Bron: *Aʿlām As-Sunnah Al-Manshūrah li-Iʿtiqād Aṭ-Ṭāʾifah An-Nājiyah Al-Manṣūrah* (Het boek is ook gepubliceerd onder de titel: *200 Vragen en Antwoorden in de Islamitische ʿAqīdah*) | **Auteur**: Ḥāfiẓ Ibn Aḥmad Ibn ʿAlī Al-Ḥakamī (overleden in 1377 Hijrī) | Pagina's: 96-97 | **Verificatie**: Ḥāzim Al-Qāḍī | **Uitgever**: Ministerie van Islamitische Zaken, *Waqf*, en *Daʿwah* en *Irshād* – Koninkrijk Saoedi-Arabië | **Druk**: Tweede druk, 1422H[5] — 2001

---

[1] In academische literatuur is "b." een afkorting van het Arabische woord *bin* of *ibn* (afhankelijk van de grammaticale context). Het betekent *'de zoon van'*. Je schrijft ze respectievelijk in het Arabisch als: بن/*bin* & ابن/*ibn*.

[2] ʿAllāmah Ḥāfiẓ b. Aḥmad al-Ḥakamī (1921-1958/ 1342-1377H) was een prominente Saoedische islamgeleerde uit de regio Jīzān, bekend om zijn diepgaande kennis van de islamitische theologie (*ʿAqīdah*), jurisprudentie (*Fiqh*), en de uitleg van de *Qurʾān* (*Tafsīr*). Hij wordt beschouwd als een van de leidende figuren van de *Salafī-Daʿwah* in zijn tijdperk en was een student van Shaykh ʿAbdullāh b. Moḥammad al-Qarʿāwī. Al-Ḥakamī's werk, zoals *Aʿlām as-Sunnah al-Manshūrah*, wordt nog steeds gebruikt als een samenvatting van islamitische geloofsovertuigingen en bevat een unieke vraag-en-antwoord structuur om complexe concepten toegankelijk te maken.

[3] {رَحِمَهُ ٱللَّهُ}:

Geschreven in transcriptie als *Raḥimahullāh*, is doorgaans een *Duʿāʾ* (smeekbede) die wordt geschreven of opgezegd na het noemen van de naam van een overleden moslim. Qua betekenis, kiezen vertalers vaak voor *Moge Allāh met hem genadig zijn.*

[4] Binnen de islamitische etiquette is het gebruikelijk een specifieke smeekbede uit te spreken na het noemen van de Profeet Moḥammad. Het wordt vaak op de volgende manier geschreven:

{صلى الله عليهو سلم}

{tr. *Ṣallā ʾllāhu ʿAlayhi wa Sallam*} Dit betekent: "*Moge Allāh's vrede en zegeningen met hem zijn.*"

[5] De ‘H’ (in het Arabisch ‘هـ’) is een afkorting voor هِجْرَة (*Hijrah*/Emigratie). Het is een verwijzing naar het jaar dat de profeet ﷺ emigreerde naar Medina (tr. *al-Madīnah an-Nabawīyah*). Als moslims hanteren we onze eigen jaarkalender waar mogelijk; in het Arabisch bekend als التَّقْويمُ الْهِجْرِيُّ (getranscribeerd als *at-Taqwīm al-Hijrī*).